

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11501** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 70-4683/29.09.21г на „АБЕРИТА“ ООД-С. с представляващ Б.Г., като след разделяне на производството се води само против „Подобен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от ФЛ,ЮЛ и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от ЗГ пред периода 2003г-2009г, както и имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“, публикуван от МЗХ на осн. §3 ал.4 от ПЗР на ЗГ в ДВ бр.58/29.07.11г - относно позиция № 243 /ПИ № 44094.14.850 по КККР06г с площ 27.114дк в [населено място], общ.Ц., в обхвата на Р.-Б., с променено предназначение/изключен от Д./ съгл. влязла в сила Заповед № 226/06.12.07г на Д..

В жалбата и уточняващите такива се сочи, че обж. акт е индивидуален адм.акт, като липсата на надлежното му съобщаване на адресата/собственикът на имота/ води до извод за подадена в срок жалба за незаконосъобразност на акта/ДВ не замества съобщаване на ИАА по реда на чл.61 от АПК, каквото липсва/. Твърди се,че той е изваден в нарушение на проц. и мат.закон и целта на закона, като се моли за отмяната му като незаконосъобразен. Алтернативно се твърди, че обж. акт е нищожен-издаден при липса на компетентност/издателят няма компетентност относно имоти с променено предназначение/, като се моли за прогласяването му за нищожен. Претендират се разности.Актът е незаконосъобразен, тъй като е нарушено правото на участие на собственика в адм.производство, в противоречие с целта на ЗГ и при

неправилно тълкуване и прилагане на нормата на §3 ал.4 от ПРЗ на ЗГ/влязла в сила на 08.03.11г и не касаеща имоти с вече променено до тази дата предназначение/. Имотът е с променено предназначение- изключен от Д. със Заповед № 226/06.12.07г на Д. и впоследствие включен в урбанизирана територия съгл. Заповед № РД-01-495/11.07.07г на Кмета на общ.Ц..Актът е нищожен, тъй като издателят няма правомощия по §3 ал.1 от ПРЗ на ЗГ-спрямо имоти с променено предназначение към 08.03.11г, както и защото към 08.03.11г вече не съществува ПИ № 44094.14.850 с площ 27.114дк по КККР06г. КККР на [населено място] е одобрена със Заповед № РД-18-54/24.08.06г на ИД на АГКК, като към този момент в нея е отразен ПИ № 44094.14.850 по КККР06г с площ 27.114дк. Жалбоподателят е придобил имота с нот.акт № 78/03.04.07г, като праводателят му го е придобил по Договор за замяна №152/27.02.07г, вписан в СВ-Ц.. Със Заповед № 226/06.12.07г на Д. е изключен от Д.- за създаване на нови и разширяване на съществуващи УПИ извън урбанизирани територии/населени места и селищни образования/ съгл. ПУП по Заповед № РД-01-495/11.07.07г на Кмета на общ.Ц., като с платежно нареждане от 14.12.07г са платени дължимите суми за промяната в предназначението.Със Заповед № РД-01-495/11.07.09г на Кмета на общ.Ц. е одобрен проект за ПУП-ПРЗ за ПИ № 44094.14.850. Със Заповед № КД-14-02-1628/20.11.07г на Началник СГКК-Б. от ПИ № 44094.14.850 са образувани общо 3 бр. отделни ПИ / .967, .978 и .979/, като ПИ № 44094.14.850 с площ 27.114дк вече не съществува. Дружеството е поискало ел.справки за 3те ПИ от СГКК, като е получило такива на 09.07.21г. Видно от тях, за всяко от 3те ПИ в КККР е вписано „ограничение по §3 от ПРЗ на ЗГ“. Със Заявление от 22.07.21г дружеството е поискало изменение на КККР на осн. чл.53 от ЗКИР- да се премахне този текст от КККР, като с уведомление от 10.09.21г Началникът на СГКК-Б. отказва поисканото изменение- поради наличието на обж. адм.акт/Подробен списък в ДВ бр.58/11г/. Това обосновава правния интерес на дружеството да иска отмяна или прогласяване нищожността на Подробния списък в частта относно позиция № 243. В уточн.жалба се сочи, че дружеството е узнало за обж.адм.акт на 15.09.21г/когато му е връчен отказа на Началник СГКК-Б. за изменение на КККР относно 3те имота/, поради което жалбата от 27.09.21г/дата на клеймото/ за незаконосъобразност на инд.адм.акт е депозирана в 14дневен срок.В съд.заседание жалбоподателят се представлява от адв. М. и адв.И., които поддържат жалбата и оспорват на осн. чл. 193 от ГПК както самият Подробен списък/л.23 от него не е единно цяло с първите 22бр. листи, създаден е ден преди останалите 22 листа и е подписан само от едно лице -за разлика от първите 22 листа от списъка/, както и изписаната ръкописна резолюция „Да“ с нечетлив подпис /без дата и име/ върху придружаващо Писмо изх. № И.-25094/21.07.11г на И. до МЗХ/вх.№ 13-7213/21.07.11г/. Доколкото резолюцията не съдържа име или длъжност на издателя, както и липсва печат на учреждение, няма как да се поиска графологична експертиза за установяване автентичност на подписа /авторът изобщо е неизвестен и не е ясно дали е на Министъра/.Публикуваният в ДВ списък/изпратен от Гл.секретар на МЗХ на 22.07.11г до ДВ/ се различава съществено от този, изпратен от И. на МЗХ на 21.07.11г /т.е. няма доказателства публикуваният Списък да е одобрен от Министъра/, а изобщо не може да се установи какъв е вариантът на Списъка към датата на резолюцията/т.е. какъв точно списък все пак е резолиран/.В писмени бележки се допълва, че включването в Списъка на имота - с неговия исторически номер, създава привидност, като нарушава правата на дружеството.Към 08.03.11г имотът вече не е горска територия и нормите на ЗГ не го

касят. Всъщност инд. адм. акт е именно ръкописната резолюция „Да“ с неизвестен автор и дата на издаване, като само това е достатъчно да обоснове нищожност на акта/освен че нарушава изискването за форма и съдържание по чл.59 ал.2 от АПК/. Няма и доказателства Министърът да е бил заместван от друго лице.

Ответникът-Министър на земеделието, храните и горите/правоприемник на Министър на земеделието и горите/, не се представява в съд. заседание. Депозирано е писмено становище от юрк.В., която оспорва жалбата за незаконосъобразност като недопустима/просрочена спрямо публикацията в ДВ бр.58/11г, депозирана при влязъл в сила инд. адм. акт/, респ. като неоснователна. Изрично заявява, че ответникът ще се ползва от оспорените от жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК документи, като всяко искане на жалбоподателя за изследване на подписа под резолюцията „Да“ е неоснователно. Сочи се, че в Подробния списък имотът е посочен с номера си съгл. Договора за замяна от 27.02.07г, като л.23 е неразделна част от Подробния списък, а той е обнародван именно във вида, изпратен от МЗХ на ДВ.

Жалбата е подадена до ВАС, като с Определение № 11594/16.11.21г е изпратена на АССГ по компетентност, като с Определение № 1221/15.02.22г по настоящото дело производството по делото е разделено и предмет на делото е само Подробен списък в ДВ бр. 58/11г, поз. № 243.

Съдът намира от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е придобил имота с нот. акт № 78/07.04.07г, като праводателят му го е придобил по Договор за замяна от 27.02.07г, вписан в СВ-Ц. на 01.03.07г. Със Заповед № 226/06.12.07г на Д. имотът е изключен от Д.- за създаване на нови и разширяване на съществуващи УПИ извън урбанизирани територии/населени места и селищни образувания/ съгл. ПУП по Заповед № РД-01-495/11.07.07г на Кмета на общ.Ц., като с платежно нареждане от 14.12.07г са платени дължимите суми за промяната в предназначението. Със Заповед № РД-01-495/11.07.09г на Кмета на общ.Ц. е одобрен проект за ПУП-ПРЗ за ПИ № 44094.14.850, т.е. е включен в урбанизирана територия. КККР на [населено място] е одобрена със Заповед № РД-18-54/24.08.06г на ИД на АГКК, като към този момент в нея е отразен ПИ № 44094.14.850 с площ 27.114дк/каквото е описанието на имота преди Договора за замяна на праводателя на жалбоподателя/. Със Заповед № КД-14-02-1628/20.11.07г на Началник СГКК-Б. от ПИ № 44094.14.850 са образувани общо 3 бр. отделни ПИ / .967, .978 и .979/, като ПИ № 44094.2.4 с площ 29.117дк вече не съществува. Дружеството е поискало ел. справки за 36те ПИ от СГКК, като е получило такива на 09.07.21г. Видно от тях, за всяко от 3те ПИ в КККР е вписано „ограничение по §3 от ПРЗ на ЗГ“. Със Заявление от 22.07.21г дружеството е поискало изменение на КККР на осн. чл.53 от ЗКИР- да се премахне този текст от КККР, като с уведомление от 10.09.21г/получено на 15.09.21г/ Началникът на СГКК-Б. отказва поисканото изменение- поради наличието на обж. адм. акт/Подробен списък в ДВ бр.58/11г/.

Подробният списък е такъв по §3 ал.3 от ПЗР на ЗГ /нормата е в сила от 08.03.11г/, като публикацията в ДВ е от 29.07.11г. Към 08.03.11г, както и към 29.07.11г- вече не съществува ПИ № 44094.14.850 с площ 27.114дк по КККР06г.

Публикуваният в ДВ бр.58/11г Подробен списък/изпратен от Гл.секретар на МЗХ на 22.07.11г до ДВ/ се различава /като заглавие, наименования на колоните и съдържание-подробно описани различия в писмени бележки на жалбоподателя/ от

Подробния списък, изпратен с Писмо изх. № И.-25094/21.07.11г на И. до МЗХ/вх.№ 13-7213/21.07.11г/.

Съдът намира от правна страна следното:

Съдът е дал указания на страните по доказателствата няколкократно. На ответника изрично е указано няколкократно, че носи док.тежест по чл.170 ал.1 от АПК и следва да докаже наличието на компетентност у издателя, респ. валидност на обж. адм.акт.

На първо място, оспорването от жалбоподателя на два документа по реда на чл. 193 от ГПК е успешно проведено. Производството е открито с протоколно Определение от 05.10.22г/л.113гръб/, след становище на ответника/л.71/, като на жалбоподателя е указано, че оспорва официални документи и доказ.тежест е негова. Оспорва се/л.55/:

1/ авторство и автентичност на изписаната ръкописна резолюция „Да“ с нечетлив подпис /без дата и име, без посочен орган или учреждение и без печат/ върху придружаващо Писмо изх. № И.-25094/21.07.11г на И. до МЗХ/вх.№ 13-7213/21.07.11г/- л.37 от делото на ВАС. Доколкото резолюцията не съдържа име или длъжност на издателя, както и липсва печат или посочване на орган или учреждение, няма как да се поиска графологична експертиза за установяване автентичност на подписа /авторът изобщо е неизвестен, не е ясно дали е на Министъра или упълномощено от него лице-кое точно, поради което не може да се установи чий подпис следва да е образецът за сравнение/;

2/ съдържание и авторство на Подробния списък, изпратен с Писмо изх. № И.-25094/21.07.11г на И. до МЗХ/вх.№ 13-7213/21.07.11г/. Видно е, че л.23 от този списък не представлява единно цяло с предходните 22 листа, като л.23 е съставен на 21.07.11г/т.е. по-рано/, а предходните 22 листа са съставени на 22.07.11г/т.е. по-късно/. Подписът на л.23 е само един, като не може със сигурност да се установи дали л.23 е бил изпратен от И. на МЗХ на 21.07.11г. първите 22 бр. листи са съставени на 22.07.11г, поради което няма как да са били изпратени от И. на МЗХ ден по-рано/с писмото от 21.07.11г/. Всичко това води до извод на Съда, че не може да се установи по безспорен и категоричен начин какъв точно Списък е бил приложен като неразделна част към Писмо изх. № И.-25094/21.07.11г на И. до МЗХ/вх.№ 13-7213/21.07.11г/, респ. за какъв точно списък се касае резолюцията „Да“.

На второ място, жалбата за нищожност е винаги в срок, поради което Съдът ще разгледа по същество първо нея. Тя е допустима, тъй като е депозирана от лице с активна проц.легитимация/собственик/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, при липса на вече правено оспорване на този акта относно неговата законосъобразност. Всъщност оспореният инд. адм. акт е именно ръкописната резолюция „Да“ с неизвестен автор и дата на издаване, като само това е достатъчно да обоснове нищожност на акта. Именно тази резолюция представлява/би трябвало да представлява/ изричното волеизявление на надлежния орган- за одобряване на депозирания от И. на 21.07.11г Списък. Не е ясно кой е изписал тази резолюция, дори обаче да беше ясно/това щеше да направи възможна проверката на неговата компетентност и назначаване на графологична експертиза за автентичност на подписа/ - не може да се установи какво точно съдържание на Списъка утвърждава тази резолюция. Освен това публикуваният в ДВ бр.58/11г Списък е различен от този към адм.преписката, като няма данни публикуваният Списък изобщо да е утвърден от някого/респ. от орган с надлежната компетентност/.

Съдът намира, че обж. инд.адм.акт е нищожен, поради което е безпредметно

обсъждане на неговата незаконосъобразност и дали изобщо жалбата за незаконосъобразност е допустима/т.е. дали е депозирана в срок/.

При този изход на спора, на жалбоподателя се дължат разноски по чл. 143 от АПК- 50лв дър.такса, 10лв за 2 бр. СУ и 1800лв / с ДДС/ договорен и внесен адв.хonorар за това дело /неоспорен от ответника като прекомерен/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на „ Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от ФЛ,ЮЛ и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от ЗГ пред периода 2003г-2009г, както и имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“, публикуван от МЗХ на осн. §3 ал.4 от ПЗР на ЗГ в ДВ бр.58/29.07.11г - относно позиция № 243 /ПИ № 44094.14.850 по КККР06г с площ 27.114дк в [населено място], общ.Ц./, по жалба вх.№ 70-4683/29.09.21г на „АБЕРИТА“ ООД-С. с представляващ Б.Г..

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на „АБЕРИТА“ ООД-С. с представляващ Б.Г. сумата от 1860 лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: